

Folytatás a 22. oldalról

rően szólt dr. **Moldvay Judit** dolgozatáról, ami az onkológiai betegellátás hatékonyságát elemezte. Az igazgató szerint mindkét projektmunka fontos szakmai üzeneteket hordoz, ráadásul olyan kiváló munkák, amelyek szempontjai, megállapításai az oktatók hasznára is válnak.

Újabb elismerések következtek, ezúttal az évfolyamelsőknek szólt a taps: dr. **Borsos Gabriella** és dr. Hankó Balázs bizonyult a legeredményesebb hallgatónak.

Tanulási motivációk

Minden évben képviselteti magát az egyetem a diplomaosztón, ezúttal is dr. **Stubnya Gusztáv** stratégiai főigazgató – egyben öregdiákként is – köszöntötte a végzősöket. Aktuális és speciális időszak alatt zajlott az évfolyam tanulmánya, s általános derűtségre összeadta, hogy négy miniszter alatt végeztek el az iskolát a hallgatók. Ilyenre nem volt példa az egyetem történetében, ez már önmagában rekord.

Az egészségpolitikáról, egészségügyi rendszerek elemzéséről éppen a javában zajló reformok idején tanultak a hallgatók, így fel kellett készülniük az állandó változásokra is. A főigazgató, mint mondta, végiggondolta, vajon ki, miért vágott bele a tanulásba, a motivációkat pedig egy-egy irodalmi idézettel is szemléltette. Úgy vélte, bizonyára akadt olyan, aki a munkahelyén azt érezte, hogy kevés, amit eddig tett, s többre vágyott. Reményei szerint ezek a hallgatók kellő energiát és megfelelő eszközöket kaptak az iskolától, hogy eredeti munkakörnyezetükbe visszatérve a szükséges változtatásokat, fejlesztéseket felelősséggel tudják menedzselni. Egy másik csoport tagjai talán korábban úgy érezték, hogy egy nagy intézmény kicsiny részeként dolgoznak, és nem akartak fontos, de jelentéktelen munkatársak maradni. A két év alatt annyit tanultak, annyi információt kaptak, hogy képesek lesznek kilépni ebből a szerepkörből, és többet tudnak tenni saját területükön. Ha mást nem, legalább a tolmács szerepét betöltik majd: jobban tudnak pénzügyi, jogi és egyéb kérdésekben jártas szakemberekkel kommunikálni, a különböző szempontokat és érveket figyelembe veszik munkájuk során.

A két év nyomot hagyott mindenkiben: nemcsak látóköriük bővült és készségeik fejlődtek a hallgatóknak, hanem fontos kapcsolatokra is szert tettek. A tapasztalatok szerint az immár „egy nyelvet beszélő” öregdiákok összetartása az iskolában töltött évek után is megmarad, komoly együttműködésekre, közös projektekre ad alkalmat.

Márai-idézettel zárta beszédét: „Egyetlen elégtétel, igen, egyetlen kielégülés az életben: élvezni azt a csendes, mellékes, de szakszerűen megmivelt munkát, amelyre hajlamaid és képességeid kijelöltek, nem menekülni e munka elől a hiú szerep-be, beérni azzal a megnyugvással, hogy munkád a lehetőségig

■
**Friss diplomás
egészségügyi szak-
menedzserek Szócska
Miklós megbízott
igazgató (középen)
társaságában**

A végzettek névsora

Adorjáni Attiláné, Bajtek Gyöngyvér, dr. Baranyai Zsolt, dr. Borsos Gabriella, dr. Csutak Adrienne, dr. Felek Tímea, dr. Fogarasi András, dr. Hankó Balázs Zoltán, Karsai András, dr. Kálmán Sándor József, dr. Komár Gábor, Kovács Tünde, dr. Mári Róbert, dr. Moldvay Judit, dr. Nagy Ágnes, dr. Pásztor László, dr. Rabóczki Anita, Rác Ildikó Mária, dr. Révész Zsuzsanna, Sári Károly, Somody Gertud, dr. Stefka Nóra, dr. Szabó Márta, dr. Szabó Zsófia, dr. Szakács Ferenc, dr. Szalai Csilla, Szatmáriné Reichardt Krisztina, Szebeni Attila, dr. Szezik Imre, dr. Tatár Péter Tibor, dr. Töröcsikné dr. Faragó Katalin, dr. Velkey György

pontos volt, s talán használt is az embereknek. Ez a legtöbb, amit az élet adhat.” Márai szellemében ezt a hasznos munkálkodást kívánta minden végzős hallgatónak Stubnya főigazgató.

Kéznyomukat adták

Az elbocsátó szép üzenetek után a diplomák átadása következett, majd dr. Szócska Miklós az EMK terveiről szólt röviden: régi elképzelésük, hogy szeretnének az egészségügy területén túl terjeszkedni, hiszen például egy egészségügyi intézmény önkormányzati fenntartó nélkül nem tud stratégiai fejlődési pályára állni, ezért az önkormányzati, közszolgálati menedzsment felé nyitnának oktatási vezetési kérdésekben. Közszolgálati vezetőképző műhelyét szeretnék fejleszteni az iskolát, s a cél érdekében már az első lépések meg is történtek.

A közeljövő tervei után a hallgatók vették át a mikrofont: dr. **Mári Róbert** és dr. **Hankó Balázs**, az évfolyam szóvivői rendhagyó emlékezővel készültek. Egy komikus jelenetet adtak elő borozgatás közben a diákevek emlékező pillanatait felidézve. A beavattak dőltek a nevetéstől, de a kívülről számára is jó néhány poén ült. Megtudhatjuk sok más mellett, hogy a „székholderek” szerepe nemcsak az éttermekben jelentős, s hogy a számvitelben és a borászatban közös elem a valódiság elve. Mindenkit lenyűgözött a hallgatók szellemessége, ráadásul egy nagyon ötletes ajándékkal lepték meg búcsúzásul tanáraikat: kézlenyomatukkal ajándékozták meg az intézményt.

S.J.

Kedves Végzős Hallgatók! Kedves Kollégáink, Barátaink!

2006 óta minden hónapban találkoztunk Veletek, s egy hétig termékeny szakmai beszélgetésekkel, élénk vitákkal és jókedvvel töltöttétek meg a házat. Igyekeztünk olyan szakmai útravalót adni számotokra, ami segít Benneteket a változtatások menedzselésében, előremutató kezdeményezések végrehajtásában.

„Nem hiszek a körülmények hatalmában. Hiszem viszont, hogy ebben a világban csak azok boldogulnak, akik megkeresik a megfelelő körülményeket, és ha nem találják, megteremtik azokat.”

Az EMK munkatársai nevében, **G.B. Shaw** fenti soraival kívánunk sok erőt és kitartást az előttetek álló komoly feladatok megoldásához, értéktérítő munkátokhoz! Köszönjük, hogy velünk töltöttétek ezt a két évet, s az *ötletes évfolyam-ajándékot*, amely épületünk díszeként büszkén hirdeti: az MSc 2006-2008-as évfolyam bizony, **nyomot hagy** az oktatókban, az évfolyamtársakban, az egészségügyben.

**az Egészségügyi Menedzserképző
Központ munkatársai**